

## [Indenrigsministeren.]

municipallovskommissionen er kommet langt ad frivillighedens vej. Det tidspunkt nærmer sig vel, hvor kommunallovskommissionen skal beskæftige sig med spørgsmålet om centralkommuner og omegnskommuner, og det må vel være helt naturligt, at spørgsmålet om beskatningen inden for disse bysamfund tages op her.

Det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen var inde på spørgsmålet om amtsskatterne og mindede om det løfte, der var givet under landbrugsforhandlingerne, og det er rigtigt, at der i dette løfte var et tilsagn om, at man inden for den 2-årige periode skulle finde frem til en løsning af disse problemer. Det er klart, at det løfte, regeringen gav på daværende tidspunkt, står den ved, men jeg er overbevist om, at dette kan ikke klares i indeværende folketingsår.

Det ærede medlem hr. Poul Møller kritiserede mig meget stærkt. Det er jo hans gode ret, og det er måske heller ikke helt ubegrundet. Jeg erkender, at jeg vel hellere skulle have fremsat dette lovforslag noget tidligere, end jeg har gjort det, men når det ikke er tilfældet, skyldes det, at jeg har puslet med problemerne for at se, om vi kunne nå at finde frem til en bedre og mere retfærdig ordning. Det er imidlertid et stærkt udtryk, når det ærede medlem siger, at regeringen har opgivet ævred. Det ærede medlem må indrømme, at det her drejer sig om meget store og meget vanskelige problemer — jeg havde nær sagt, at de er næsten større, end jeg havde troet, da jeg gav mig i lag med dem. Jeg måtte derfor indse, at en anden ordning kunne vi ikke nå i dette folketingsår, og jeg måtte altså fremsætte forslag om en uforandret forlængelse.

Det ærede medlem nævnte, at jeg havde omtalt regionalkommunen dels ved de bymæssige kommuners landsmøde, dels i nogle artikler i forskellige blade, og det har jeg gjort netop for at få spørgsmålet taget op til diskussion. Det har egentlig ikke været drøftet i regeringen, det er en skitse, som jeg synes skal diskuteres rundt om i de kommunale organisationer og i offentligheden. Jeg synes, det er vigtigt, at der bliver givet god tid til drøftelse af hele problemet, og det skal derfor kun betragtes

som en skitse, et diskussionsgrundlag. Det ærede medlem sagde, at etableringen af regionalkommunen ville bevirke, at man fjernede sig fra folkestyret, idet regionalstyrelsen skulle overtage en hel del opgaver, som nu blev varetaget af primærkommunerne. Dette er netop et af de problemer, som jeg har forsøgt at få en diskussion i gang om. Der melder sig jo mange spørgsmål i det øjeblik, regionalkommunen skal etableres — for det første hvilke kommuner regionalkommunen skal indeholde. Skal der i de kommuner, som regionalkommunen skal indeholde, inden den etableres, finde en sammenlægning eller en spaltning sted? Hertil kommer spørgsmålet om, hvilke opgaver regionalkommunen skal have. Også det er et stort og et politisk spørgsmål. Hvilke midler skal regionalkommunen have til at løse de opgaver, man bliver enig om at tillægge den? Dette er i sig selv et problem. Endelig er der spørgsmålet om, hvem der skal bestemme i regionalkommunen; skal der være indirekte eller direkte valg? Dette bliver endda et stort spørgsmål.

Det var altså derfor, at skitsen blev bragt frem til diskussion, og jeg er glad for den diskussion, der er rejst i pressen om dette spørgsmål, så at man kan tage stilling til det. Når denne diskussion nu har stået på en tid og vi er færdige i indenrigsministeriet med at udarbejde skitseforslag, vil dette, som jeg svarede det ærede medlem fru Else-Merete Ross forleden dag, også blive sendt ud til diskussion i de kommuner, som denne regionalkommune berører.

Der blev spurgt, om det er tanken, at denne regionalkommuneskitse skal behandles i kommunallovskommissionen, men det er min opfattelse, at hvis den skulle det, ville der i og for sig gå for lang tid. Jeg har derfor sat arbejdet i gang i indenrigsministeriet, således at man nu er i færd med at tage alle de spørgsmål op, som melder sig, når regionalkommunen skal etableres.

Jeg tror ikke, at hovedstadsproblemet kan vente så længe, at kommunallovskommissionen kan gøre sig færdig, men vi kan vel alle sammen være enige om, og det er der også givet udtryk for her i dag, at den ordning, vi har, ikke er god — det vil jeg gerne understrege — og at vi skal